

[H. C. Toft.]

store muligheder for at opnå nogen tilslutning hertil fra den højtærede indenrigsministers side eller fra flertallets side. Jeg vil dog alligevel håbe, at der under udvalgsbehandlingen vil blive vist imødekommethed over for vore synspunkter, for én ting vil jeg gerne fastslå, og det er, at når man nu som her foreslået lemper den amtskommunale grundskyld for landbrugsjorden, vil kommunerne mange steder, hvis de er i den situation, at de vanskeligt over indkomstskatterne kan inddrive tilstrækkeligt med penge, være nødt til at forhøje grundskatterne; det vil sige, at når en landkommune, hvis indbyggere især har indtægter af landbrugserhvervet, får meget små indtægter i det kommende år, vil man yderligere forøge landbrugets vanskeligheder derved, at man nødvendigvis må gå op på en højere grundskyldpromille, hvad man jo kan, når der ikke er fastsat nogen overgrænse.

Derfor rejste jeg i oktober måned det spørgsmål over for indenrigsministeren, om han under en eller anden form ville medvirke til en ordning, så man kunne lempe byrderne på landbrugsjorden i landkommunerne. Jeg har set noget om, at der fra De samvirkende Sognerådsforeninger er fremsat ønske om, at der laves en lempelsesordning for vanskeligt stillede kommuner, og jeg vil derfor gerne spørge indenrigsministeren, om han har tænkt at fremsætte et lovforslag, som imødekommer det ønske, de danske sognerådsforeninger har fremsat. Hr. Ove Hansen understregede for lidt siden, at nogle landkommuner ville blive vanskeligt stillet, og at det derfor var nødvendigt, at man nu fjernede loftet over skattepromillen; det vil sige, at hr. Ove Hansen har set, at det bliver nødvendigt at belaste bl. a. landbrugsjorden yderligere i de kommende år og det i en situation, hvor landbruget er i de største vanskeligheder.

Når vi har behandlet lovgivningen om ejendomsskat til kommunerne her i folketinget, har jeg altid givet udtryk for, at det konservative folkeparti ikke blot ønskede at lempe beskatningen af den egentlige landbrugsjord, men at vi også ønskede at lægge et loft over beskatningen af udgiften til bolig, således at kommunerne ikke uhammet kunne belaste udgiften til bolig med offentlige afgifter gennem ejendoms-

skatter og derved gøre det dyrere at bo. Jeg er egentlig forundret over, at det er socialdemokratiet og socialistisk folkeparti og vel også det radikale venstre, der står som talsmænd for en sådan lovgivning, for forholdet er jo det, at man belaster også boligudgiften for den mand, der har en lille indtægt, og ham ønsker vi i alt fald at beskytte ved, at man ikke i kommunerne kan pålægge ham en uhyre høj afgift i form af ejendomsskatter. Derfor har vi i sidste folketingssamling foreslået en maksimumsgrænse for beskatningen til kommunerne og en maksimumsgrænse på 14 promille for beskatningen til amterne, men man gennemførte her 20 promille.

Nu står vi altså i den kommende tid, hvis regeringens forslag gennemføres, over for en beskatning til amterne på 20 promille, ikke af den gamle vurdering, men af den nye vurdering, og det vil sige, at ejendomsbesidderne og de, der har en bolig inden for en amtskommune, får nye, store beløb lagt på boligudgiften. Det kan vi ikke acceptere, og derfor vil vi, hvis der ikke vises os imødekommethed under forhandlingerne i et udvalg, fremsætte de samme ændringsforslag, som vi fremsatte i januar måned.

Jeg rejste, sidste gang vi behandlede spørgsmålet om de kommunale grundskatter, også spørgsmålet om den henstandsordning, som indenrigsministeren foreslår gennemført. Jeg kan da godt se, at det er nødvendigt med en henstandsordning, når man ikke skal vurdere efter bondegårdsreglen i yderzoner og i landbrugszoner, hvor der er en byudviklingsplan. Men jeg rejste det spørgsmål, om denne henstandsordning ikke burde udvides til at gælde også i mellemzoner. Vi nåede i det udvalg, der var nedsat, lige at få en besvarelse på spørgsmålet om, hvorfor man ikke havde taget mellemzonerne med. Jeg vil derfor gerne over for indenrigsministeren rejse det spørgsmål, om han ikke vil medvirke til at ændre bestemmelsen sådan, at de landbrugsejendomme, der ligger i en mellemzone, og som skal udnyttes og kun kan udnyttes som landbrugsjord, får den samme henstandsmulighed som de ejendomme, der ligger i yderzone. Forholdet er jo endvidere dette, hr. indenrigsminister, at hvis en ejendom ligger i en yderzone, vil man i dag efter